

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1607/2021
21.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Божицара Вујичића и Весне Сублић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Зорица Коларевић и Никола Мрвошевић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Ужицу, ПС Пожега, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3770/20 од 24.03.2021. године, у седници одржаној 21.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3770/20 од 24.03.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3770/20 од 24.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П1 818/19 од 22.09.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу за период од 05.03.2015. године до 05.03.2018. године, плати на име прековременог рада износ од 17.099,40 динара, на име ноћног рада износ од 495,91 динар и на име рада на дан државних и верских празника износ од 8.804,14 динара, све са законском затезном каматом на појединачно опредељене износе од датума доспелости, па до исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом другим и трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужена за период од 01.05.2016. до 05.03.2018. године на име рада ноћу исплати износ од 12.357,27 динара, као и на име сменског рада износ од 416.010,29 динара, све са законском затезном каматом на појединачно опредељене износе почев од датума доспелости, па до исплате, ближе одређене овим ставовима изреке. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати износ од 65.912,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3770/20 од 24.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о

трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде и предмет у укинутом делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужена због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој расправља као о изузетно дозвољеној ревизији (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите, у делу који се побија ревизијом, је исплата накнаде на име прековременог рада, додатка на плату за рад на дане државних и верских празника и ноћног рада, а побијаним делом правноснажне пресуде је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 06.03.2018. године, а вредност предмета спора означена у уводу првостепене пресуде је 454.767,01 динар.

Имајући у виду одредбу члана 403. став 3. ЗПП, те да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то у конкретном случају ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић